

CELDÖMÖKI HÍRLAP

== POLITIKAI - TÁRSADALMI - ÉS - SZÉPIRODALMI - HETILAP ==

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celdömök, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 56. Csekkszám: 17.258.

Felolvasó szerkesztő:
NAGY IMRE

Előfizetési árak:
1 évre 6. 1/2 évre 3. 1/4 évre 150 pengő.
Megjelenik minden szombaton.

Amikor nem marad el a hatás

Híába adunk drága gyógyszer-tet a betegnek, ha utána is csak lázasan, lüsz testtel kínlódik. Híába dörög a szószékrol a gyönyörű, színesl mozdulatokkal agyonkísért prédikáció, ha utána még mélyebbre zuhanak a bűnben és vétékben. Híába szavalnak a szociális bajok enyhítéséről, osztálykiorlátok megszűntetéséről, a tudóvász és dühöz ellenességként néznek egymással farkas szemet a különböző állású, foglalkozású, vagyonú, de egy fajtu, egy nyelvű és egy hazájú magyarak.

Most olyan esetet írok le, amikor a beszédek és szavalatok után szomoru leventékről a hatás is.

A sífokli evangélikus négyzet 1943 március 7-én magyar kultúrretet tartott, amelyen a szomoru evangélikus teológusok hatagud regiszomoruja árasztotta a nézőközöszeg felé a magyar szellemet, dalban, zenében, ijtékben. Az előadások alatt feszült arcok ittak és élveztek ösötnek népi kultúráját. Az egyes számok után felviharzó tapsek pedig bizonyították, hogy az előadók megtalálták az útát a közöszeg szívéhez.

Igaz, voltak, akik másat vártak tőlük. Voltak, akik idegesen viselkedtek, várván az előadás végét, hogy utána az idegen zene érzékcsiklandó tam-tam ütéméro vonagoljék ki egész éji idegeségüket. De omáldók. A szeresölük azt adták, amit a meghívóban a rendezöszeg hirdetett: a magyar nép kultúráját, művészetét, lelkeit, igazi művészetét. A zárözöz megégyezés összeloptálta azokat, a kincseket, amiket a népi magyar írók, zeneölítők és művészek nyujtanak és pazar böcséget ontanak a magyar nép felé. Kihangolyozta: ragaszközlünk sajátlunkhoz, legyünk hűek becsöljük meg fejátlunk nagyjátlunk szellemi hagyatékátl. Szeresölük dalban, zenében, írásban ami magyar, amit szellemi vezérrelnek nekünk nyujtanak. A hírszekegy templomi énekekkel bélll hangjal után, egy zödz lotel-tekütlélt bufogtatására még felordít a vad jazz. S egyes beborozott fiatalok már is járják a vad táncot. S ekkor történt a csoda. A rendezöszeggel kardölve itt is, ott is felugrátlak az asztalok mellöl a közöszeg — a hoz-

zártó és az est jelentözégét és célját megértö publikum — sorralból különbözö állású és foglalkozású, de izg-véríg magyar gondolközöszeg égyének és együttes erővel sikerült elnémítani a verázító, idegkorbaszóöl, az előadás céljával homlokégyenest szembenöló vad, néger zenét. Megértöék a csoda. Sífokton a grilletk, a lokálköl-eldorádöljtában, a magyarsággal sorsot vállaló, a magyar szellemi genjeit szerető közöszeg fellázadt a jazz ellen. Nem volt hibávaló a magvetés, a rendezöszeg fáradozásá, a teológusok szereplése, mert a

komoly réteg megérezte az idök szavát, a harcos ifjúság memortótát, hogy minden faj anyjtl jelentö a népek nagy ömögében, az egyetemes emberi kultúra áptítésében, amennyit sajátjából adni tud az európai- és világ-kultúrának. Az est bebizonyította, hogy nincs szegyelivalónak a népek nagy szellemi versengésében. Söt magyar kivalözöszeg felvetészik a versenyt bármelyik faj, nép, nemzet agyelljével. Japán hat hónappal ezölött kitölította a jazz-t a lokálkölből a mulatókból. Sífokton — a loká-

lok hazájában — a népi zene diadalmaszkodott a néger jazz fölööl. *Negemmissió gyöszelmet aratótl a magyar zene, a felekték vad, oryákkölöz láncszenje fölööl.* Ha igaz az az állítás, hogy a rokonyvöl és fajú nemzetek viselkedése hasonlít egymáshoz, akkor tényleg rokonyok vagyunk a hös japán néppel, mert ha késsőbb is, de mi is fellázadtunk az ország egyik legterfözöszeg beölyz az ellen, amit ök teljesen kirtótlak és halálra ítélték a Felkelöl nap országában. Szultán

Leventeoktatók és leventék figyelmébe!

Hogy miröl esöl az alábbtl ok-

latomból írt — az kiderül az Ö cikkéböl, amit mi a Magyar Út című hetilapból vetölünk át. Meggyezölük azonban, hogy a leventéöl az Enekeköl című szomoru zenei folyóírat is elmesölta a maga véleményét — kifejesztö adva megdöbözöszegnek —, hogy zenei kérdésekben olyanok is hozzá mernek szólni, akiknek halvány sejtelmük sincs a zeneöl értékekröl. A Magyar Zeneöl Szemle című folyóíratban pedig dr Bartha Dénes egyetemi m. tanár írt hasonlóan leujtó cikket a Levente szerkesztöjéröl, töbök közt írván a követezőket: „Nyilván olyasvalakí vélekedik így, aki tisztán szövege után ítélt meg a dalölés a halvány sejtelme sincs a dallam magyarságröl vagy magyartalanúságröl, értékes vagy sejtöltes voltárol. Nem gondolja meg (vagy megteölle) képzöttség a ítelöképesség hiányában talán észre sem veszi), hogy a magyar szövegöl, de dalambában idegenből kölözönözöl, vagy értéktelen dallam (mégta történetesen a „legbizáltsabb” szölamokat hangoztatja is minden sorában) sokkal nagyobb pusztítást visz véghez a dalölöl levante stíluszerekekben. Jobban megzavarja annak öszlönös zenei tudatát, mint például akárhány eredeti német, olasz, vagy francia szöveggel énekelnek dallam. ” stb. Idehbetünk továbbtl azokat a felháborodott ítlközöszegket, amik a Levente szerkesztöjének zenei tudatlanságot kárböztölék, söt a közöszeg társaságytl miniszternek a finn-magyar eseten elmondott mlnapl beszédét is, de abban a reményben, hogy az íllöz szerkesztö örátl barosan „felváltják” cikkeítlünk a további ismertetésekröl.

Különbön örmöllel jelentük meg — közöljöröben megjelölnek egy olyan gyűjtemény, amely gazdag tárháza lesz annak a dalanyagnak, amelyet énekelölök Köll a leventéknek. Eppen az egészeség és egyetemes magyar zenei műveltség kialakulása érdekében. Így legalább a kontár meggyítlközöszeg nem rombolhatják továbbtl a leventék zenei íléletét a nem zavarhatják öszet az értékes magyar zeneöl valótl fellogásukat. P. D.

Az átalakuló leventenevelés, ha a programjába vett mély magyar célokát, valódi magyar szellemmel, tájékozódással és izléssel tölti meg, a nemzeti Európa egyik legterfözöszeg közöszegalakító mozgalma néhet annak a megmutatásával, hogy kis nép is nagyra tesz, ha önmagát koncentrálni és tisztítani tudja. Nem véletlen, hogy a mult nyáron éppen a legteljeszetösb népi magyar bemutatószögek járt el Welmarban és Pírenzében írt leventéköl a baráti nemzettek ifjúságy csoportjál köztöl aztl a kivételes töbdrá is kötelező hatást, amire annyira büszkéek vagyunk.

Büszkéek lehetnek erre leventenevelésünk legfölsöz írányítöl is, mert ök ísmerték fel és engedték egyezzer már érvényre jutni azt a magyarságot, amely böcsöz és gonosz századokon át a legújabb időköl „szerténözött a nem lelöl böcsölök a hazában”. Igen szomoru lenne haz, ha az szellem, ami babört szeresölökökön, idögháza újta Hamupipókölöz vándör, telán csak üzert, mert örtelenségböl, ellene vannak örtelölök is, akiknek prófétál költözöszeggel kellene mellette állítanak.

A Levente folyó ív. ösöl mámban a 28-31. lapokon megjelölent „A népi zene nemzetnevelöl értéke” című cikk és a hozzáfüzött szerkesztöl meggyezölök egy íródtak, mlntba Bartók, Kodály vagy munkátlraik vagy az ööl magyar népzene nem is volánának a világon. Szó van a cikkben a Stradínokröl, Drechalerekröl, Barna Mikásköröl és Cságy Pannárol, meg Erkelöröl és Lisztöröl és sok másról, egészen a Öörögkölölök Szoménéle a székeölök elomárosodásáról adatlók: vannak benne helytölöl mondátölök és ögezes naiv megállapításköl, de a magyar népzene nemzetnevelöl értékekröl, söt magyaröl a magyar népzene lényegéröl semml.

A cikk szomoru szempontatlansága ölesen rávilágtöl arra, hogy hova visz az, ha szakértöölról nem szakember próbál írni. Szomoru és idölt magyar betegség a kontárség szöhoz jutása a magyar szellemi ölekek jóformán minden területén, de ha valóban nagyvölöl és szándok rombolását ösintén helyrehozni szánt munkátlök fogunk, az ölyen-fajta jelentözégeket az egész magyar írségnek az ifjúság nevelésében igen helyesen felismert meggyítlásnak az öjtábol el kell tartatlunk.

Mindöz csak így és csak akkor történelk meg, ha sikeröl helyes magyar tájékozódást vezetöréteget nevelni, magyar voltunk lényeges jegyölök haml sítatlán örsényre-juttatásával. Ha ez nem sikeröl: csakhat a szép program lényege és olyanná válik a magyar ifjúságy nevelés, mlnt igen sok dilettáns vagy árszóc-hazafias bombázó: a magyarság külsözével álcázott, de érdemben a magyar lélek és a

magyar lélek ellen érvényesülő, halálos ítéletek is lehet belőle.

A kontárság eredménye mindig: ponyva, és a ponyva mindig ki. Ponyváról nem lehet hűs és klasszikus magatartásra nevelni, legfeljebb alkalmi kabarángulástól csöhhölni. Klasszikusban kétféle van az első, a fejlemből és hitelesebb, az ami a mályb-néplélek időtlen mélységeiből fakad és táplálkozik; a másik sokrétebb és tudatosabb, tehát kevesebb emberhez szóló, mely ebből az ösztönből, egyetlen és pótolhatatlan népi szellemiségből nő ki nagy mesterek alkotásában. Ez az utóbbi is csak az e-lőbbinek a talajából nőhet ki, akár művészetben, akár irodalomban vagy közösségi magatartásban. Ebben a távlatban a magyarság népi zenéje nem egyszerű hangvilág, hanem egy lélikvilág és egyetlen lehetséges életformánk legtisztább "bizonyítékai": szellemi anyanyelve.

Éppen ezért magyar voltunk tiszta és el nem akudott méltósággal ültakozunk a fent említett cikkezés fűzőt szerkesztői megjegyzés, de különösen annak a következő két mondatát ellen: "Szent célunk szolgálatában a művészi, vagy akár népi szempontból is legrosszabbnak minősíthető irredantálisan is többejtett, mint valamennyi régi népdal együttvéve... nem szabad elfeledkezni arról, hogy a leventenevelés és leventekiképzés előrendző célja nem a népiesség ápolása, hanem a magyar ifjúság bekapcsolása életünkünkbe a szolgálatában."

Iredenta öccsösgokkal s „Pannika”, meg „Rözsika”-féle dolgokkal nem szabad helyettesíteni a magyar dalokat. Ha a cikklő és a megjegyzés szerzője lemerés sok népdalunk egyszerű, de megrázó szépségeiben mutatkozó, örök magyar irredantál, nem engednének meg megszűnnek ilyen elfeledéseket a magyarság lélek ellen. A magyar katonaságiokban ugyan ritkán van vérengző, öntudó gyűlölködés, de annál több megtört erő és az ősi földhöz, otthonhoz, családhoz való ragaszkodás. Örök magyarságunk és, amelyből gyűlölközés és rohanság kőzben az ősi-magyar János mégis mindig tudott kitartást, áldozatot és hősi virtust is meríteni. Vagy rossz katona volt talán a magyar, amikor így dalolt: „Csillagos ég, merre van a magyar hazám, merre airal engem az édesanyám”? Vagy talán most nem az otthon, a család, a templomot, hitet: az emberi és a magyar élet lehatároltá védi a magyar katona?

És, ha a mostani világháborúban eddig nincs sem népi, sem megfelelő öntudó tanult szerzői stílusú szarmazó dalteremtés, az nem onán van-e, hogy a megromlott közlelés és annak kiszolgálója, a rádió is főleg a ponyvát népszerűsíti? Magyaraságunk belső oldódásának egyik legmegszöndöl-konzistább és legzsozomórbb tünete ez, amely mögött nem azt gyanítjuk, hogy a dalos és harc-alban hű magyar lélek halgaltott volna el, hanem, hogy annyira ellepett bennünk a szemérmelen reklámmal dolgozó lármas idegeniség, hogy nem halljuk más a magunk hangját. Mi hallgatjuk és szeretjük a nos fey-vertünk valójában szép énekeit, de nem tűrhetjük, hogy a rajtuk

előlködő, boni plágium- és ponyva-idegeniség kacajait a magyar nemzöl karakterrel és a magyar zeneléggel tisztában nem lévő szándékok ránk erőltessék!

De az ellen is ültakozunk kell, hogy a halálraélt népi dalólyastéle „indulókkal” helyettesítésével, mint amint az idézett talvés bűlék bortólalóján található. Nalv szövegén túl, eredetiség és magyar jelleg nélkül szűkölködő, cigányos-capellmeisteres ötvözetű dallama olyan zenei helyese-írásával van közölve, amely szertint énekelni jó zenei érzékű magyar ember számára: súlyos megpróbáltatás; halgatni pedig

nem művelvezet.

Mi, akik tudjuk, mert vérünkben hordozzuk, hogy miben áll a magyarság időtlő, megtartó ereje, feltő szeretettel figyeljük a magyar nevelés ügyét. Kérjük az illetékeseket, hogy a magyarság ténylegi kérdéseit teljesen tisztul, magyar idjékeződsű és szakértő munkásokra bízzák, nehogy valami arra gondolhasson, hogy a faltnak legújassabb értekel ellen intézett támadások nemcsak bolmi divatos kontárságot, hanem annál többejt és aggasztóbbat jelentenek.

Csomasz-Tóth K.

Március 15-i ünnepe Pépán

Mint minden évben, úgy most is hatalmas arányokban ünnepelelt meg Pépán március idusát. A pápai ref. kollégium az egész országban a legimpozánsabb a legmelegebb módon szokta megülni ezt az ünnepet. A mult is arra kötelezi: 1848 két nagy alakja, Petőfi és Jókai lét kezdőtek az ősi kollégium falai közt pályafutásukat. Szép mellázobruk ott áll Pépa legszebb tereén, iskolától körülveve. Érthető, ha nagy súlyt helyeznek arra, hogy ez az ünnepelel a tiszta magyar szellemiség jegeében mutasson utat a jövővé felé.

Délelőt a honvédszobornál — jobbról Petőfi, balról Jókai szobrá áll — zajlik le az ünnepelel első része: a kollégium ifjúsága vég-előlatatlan sorokban vonul fel s itt szavalja el az ifjúság legjobbjá Petőfi Nemzeti dalát. Néha az egész város a Tökertől együtt viszbangozza az acélos szavakat. Most is így történt! A kollégiumi veyceskar három katonadalt énekel — nemrég énekel a rádióban is. Ünnepelel beszédét itt a több mint tízezerendős Képzőtársulatlak ifjúsági elnöke mondotti. (Ebben a Társaságban szerepelel első művelve Petőfi és Jókai). Innen az ifjúság elvonult a Petőfi házhoz (ebben lakott Petőfi pápai diák korában) s ünnepelelesen megkoszorúzták a házat (melyet az ifjúság régtől fogva szeretne megvenni a zsidó gazdájától) itt Petőfinék a Jövendőléle című versét szavalták el, majd ünnepelel beszéd során megkoszorúzták a házat. Innen a Jókai ház elé vonult az ifjúság, ahol Erdélyi József, a huszadi század Petőfinéke, az Aradás című költeményét az ifjúság képviselője miután elszavolta megkoszorúzták a házat. Ezzel az ünnepelel első, délelőtti része véget is ért. Így rövid kivonatokban lehetetlen részolni az egésznek a nagyszerűségét, de aki egyszer végnézte, vagy éppen részt vett benne, az meg ha rádöngöl is, megmámorosodott a gondos mult szellemétől. (Mily kar, hogy a honvédszobornál annak az Iflyés Gyulának a versét szavalták, akiket baloldali érzelmei váltálása ma már széleskörű körökben is ismeretes. Nem meglelt el melléte szó nélkül, hisz ezt az íróit hívta meg Moszkva a magyar írók közül nem is olyan rég a bolst írók kongresszusára, mint teljesen megbízható baloldali könyvet, aki feleltébb rokonszenves fönyét, azt az orosz bolsevizmusról, aki Babits emlékkönyvét úgy szerkesztette meg, hogy a már rég elfeledett s rossz emlékö zaidó írókkal is írott beje, a

IRODALOM

Legény Tóth Mihály haldoklása

Decemberben a szivem fáj Teérted, szegény Tóth Mihály, mert egyre halkabb, s halkabb [svagy testőb.] Szemeidre piros pillangó ült s pillád alatt már estéll Te idász, ámos magyar fiú, de Krisztus-szerebbe estél. Jobb is nekéd elvárni, mert forró hazádnak e szomo- [irian] megtélt nagy szíved kár adni. ...Mondom én néked büs fiú: nincs itt mód úgyse megdradni!

Csak jászson szemed a pillangó- [val] s ne bánd, ha szívedre száll is; ennél a magyar balladánál szebbé tít a str — zebra a halál is. Én tizenéket a pusztákra ki, hogy jöjjenek érte talgyával és álljanak körül énekeke, énekek büs templomszögöl.

S viygenek innen ritó keréken, vár kint anyókád utolsó csókra, s lenge papirból rőszüt készíti pári dísznek a koporsóra. — Ha nem ötleme már a halál, ezé mondanám én Tóth Mihály. De így csak fűtéd hajolok és simogattak két kezemmel s bamulom, hogy kiáz az anyag két nagy ibolyaszemmedel.

Sinka István

osztályú gimnáziumi tanuló mondott magvas bevezetőt. A táncot Szarka György volt pápai diák tanította be s a mostani diákok járták el. A díszleteket egy volt pápai diák Istenes András tervezte s a mostani diákok festették, így tovább. A saját lábára állított diákságnak szép teljesménye volt az idei évi márciusi ünnepelel előadások megrendezése. Meg kell még jegeyzünk, hogy az ünnepelel darabot lezártított helyarákkal meg előadják a szegzebb — néposztálybeliok számára is, és külön az ifjúságnak. Nagy kulturális jelentőséget s ténynek nem lehet lebecsülni.

Társadalmi választalok; osztálygög a ami ebből a tétéből következik

(3.) És e harc nemcsak az előbb tárgyalat osztályok képviselői között folyik, hanem dül a város és a falu között is. Elkeseredett düböl csattanak a piacokon, a boltokban, heti-és hó-napvasárkok alkalmával. Kigyót békát kiáltanak a másik fejére. Én különb vagyok! — barsoga a falusi. — Én szállított a városnak a napi kenyeret, az enyvalót; nálam nélkül — minden emletesháztalok és moztok ellenére — éhenhalnátok büszke városiak! — Mik vagytok ti, hozzám képest — vág vissza a városi. — Mit tudjátok ti, hogy mi az élet; mi a kenyélem, a tudás? Ti a föld rabozólgát vagytok, míg én, én...

Most már melyik az első? Melyik az többet? Melyik okosabb? Buta, esztelen mind, akár városi, akár falusi, ha így gondolok. Égező szükség van mindkettőre: a falura is, a városra is. Kell a falusi földművés, kell a

terméye, a józan természetes gondolkodása, kemény, kérges keze. De kell a városi iparos is, kereskedő is, hivatalnok is: munkájukkal, minden adottságukkal, észbeli fölünyükkel, széles látókörrükkel együtt. Hiss ez a két fél ad egy szilárd egészet; egy betonalapot, melyre a Győzelem épületeit emeljük majd. De egymás nélküli gyenge mind az egyik, mind a másik. Nem pótolják egymást!

De nem folytatom tovább... Eleget mondtam...

Az írónak két feladata van. Nyitott szemmel járni és észrevenni azokat a hibákat, amelyek örök szökénet ráják a nemzetre. De nem elég, hogy maga lássa őket. Fel kell nyitni a Népi s Nemzet szemét is, hogy látókká legyenek. Hogy minden magyar ember rádöbbenjen saját hibáira. Ez az első feladat. Ennek tettem most eleget. Ez azonban nem elég. Nem

— A haladékos utalmi idők
 újabb megállapítása. A földművelésügyi miniszter 202.000/1943. számú rendeletével újabb megállapította a haladékos utalmi időköt. A nyílt vizekre nézve az általános haladékos utalmi május hó 1-től május hó végéig tart. Ez utalmos a hegyvidéki, úgynevezett piézringos vizekre, a Balatonra, a Balaton mellékfolyóinak nyílt vizére, valamint a képzett és nyílt vizek országshatár valamint az akasztásra nem vonatkozik. — A hegyvidéki, úgynevezett piézringos vizeken a törvényben megállapított fajlagos utalmi idők érvényesek. A Balatonon a utalmi idő április 1-től április végéig tart, de ez az idő is lehet borszáni, vízmos május 1-től május végéig horoggal halászni tilos. — A Balatonba folyó vizek, valamint a Sió horkolati szakaszán a réndelet külön rendelkezéseket állapított meg. — A keleti és erdélyi területek, valamint Kárpátalja nyílt vizein — az úgynevezett piézringos vizek kivételével — az általános haladékos utalmi május 1-től június 30-ig tart. Ez alatt is szabad ezeken a vizeken horogászni. Az általános utalmi ideje alatt is szabad a Velencei tó sík vizére húzódnival, a sorokári dunasz területén pedig nyíles horoggal halászni. — Folyami és kőví rákot nem szabad október 15-től június 1-ig fogni. A vízszagoltatási délvideki területeken a vízszagoltatás előtt hatályban volt szabályok és a magyar-borvát megállapításában foglalt fajlagos haladékos utalmi idők érvényesek.

— Betörték a kismályóví
 avangióitok templomba és az Új. Egyesület Szentháza. Hétköze virradóra ismeretlen tetűsek betörték a kismályóví evangélikus templomba és a sekrestyéit urvacora helyeket és egyéb értéktárgyakat vittek el. Úgyanakkor betörték a közellevő főúrsági egyesületi székházba, ahonnan szintén értékes dolgokat vittek el. A nyomozást a jánosházi csendőrség szonnal megindította a legelsőbb részeket még. Miután a közelebbi részeket még hiányoznak, lapunk legközelebbi számában részletesen be fogunk számolni, hogy milyen körülmények között kaptak benne. A szerkesztés bravurozára csak úgy tart-ható fenn, ha minél több értékes muzeumi tárgyat nyerünk a mindenütt található jó magyarok közül. Még egyszer kérjük szolgálatát a közönségtől. — B. P. Sárvári. Levélét köszönjük. Mástor is szívesen vesszük megjegyzéseit.

Közönségyilánítás.
 Mindazon rokonnak, jobbar-taknak és ismerősöknek, akik lejártukban fölésegem, drága jó édesanyám.

Gyürüsy Józsefné
 temetőjén szent vért, ravatái-nak komorvi vagy csokor helyze-tek, nagy lajalmunkat részvé-nyűllet nyújtották, ezután foed-ják halás közönségét.

Gyászoló család

Március idősök Sörvárot

A márciusi idősök emléktűnépét Sárvár hazaias társadalmi 202.000 évesenönséggel ülte meg. Délelőtt 9 órakor ünnepélyes szentmisét, illetve istentisztele-tet tartottak a felekezetek tem-pelében. Utána az egyesületek díszmenetei következtek a főúrók szobra előtt, majd a leventegy-e-sület rendezésében a Magyar erő és művelődési házban hivatalos ünnepéggel zájolt le.

A kormányzó szöszót a fel-állított hangzórokon keresztül néma megvilágítottággal hallgat-ka végig az egybegyűlétek. Ezt követőleg Korponay Ede ország-gyűlési képviselő, levente egye-sületi elnök mondott bevezető beszédet, hangoztatva, hogy csak abban a nemzetben van meg az elismaradás elszántága, amelynek által ünneplékek tudnak em-lékeztetni az ósók dicső tetteire. Németh Béla és Nagy Sándor leventék beszétek, míg a nap jelentőségét Marcz István levente méltatólag szóp beszélt. A fölémlő aktus a levente egye-sület újalakult fúvószenekarjának közreműködéséte ünne-pélyesebbé. Radó István vezény-lésével és betanításában. A kü-lönböte iskolák pedig 11 órakor hazai ünnepéggel keretében áldoz-tak a 48-as idők emlékének.

Este a Korona szálló nagyter-mében, a levente egyesület iro-dalmi szakosztályának rendezésé-mellett, gazdag műsoru ünnepl-előadás zajlott le. A népes számú közönség sorában megjelent a város több vezető egyénisége is. Korponay Ede országgyűlési képviseivel az élen.

Az est szereplői a következők voltak: Spács Tibor, Mentés Ius. Váradi Márta, Fülöp Sándor, Róza Lajos Pankaczi József, Csé-fordy Sándor, Vathy István, Németh Lajos, Fodor Lajos, Varga József, Fonyódi György, Nagy Sándor, Horváth Lajos, Vámos János, Bódi Imre, Kardos József, Galavics Gyula, Schimmer Ernő, Váradi Ferenc, Janzso Ferenc, Marcz Gyula, Sebestény Sándor. Ódor József. Kinóbbi Imre. A rendező egyesület nevében Korponay Ede országgyűlési képviselő, egyesületi elnök köszönte meg a közönség érdeklődését.

Ostályorsjegyet
 nálam vegye
Móritz Károly
 Cseľadömölki.

A ceľadömölki idősök Hozsogelőzteje.
 1454/1943. szám.

Pályázati hirdetésny.
 Az osztályorsjegyek megrendelésére
 lementés helyre megrendelési önkö-szök állásra pályázatot hirdünk.
 Az Állás Hírmondó 1943. március 27. B. M. számú rendeletben megállapított feltételek.

Felvittem mindazokat, akik ezen áll-letet elnyerték. Összeírták, hogy kepes-tvőket (IV. körökben) az idősök alkalmaz-tásának, érkezők az politikai mar-talárságok igazoló bizonyítványokkal, valamint az 1938. IV. t. c. 3. §-a értelmében megírtakat bizonyítványok, svara-munkák igazoló okmányokkal felszerelti kérvényeket hozzáam folyó, év április hó 15-én déli 12 órakor nyújták be. Az ököve érkezett pályázati kérelmeket figyelembe nem véve, az Állás Hírmondó IV. Állás Hírmondó folyóirat lete betörtve.
 Ceľadömölki, 1943 március 15.
 Dr. Harkosy Á. főszolgabíró.

SPORT

A második féldíjeli játékaival biztosan győzött a tíz főre csökkent Vasutas!

CVSE—Sárvári LE 3:1 (2:1).
 Ceľadömölki. Vezette: Király.
 Mintegy hatéaz néző övezik körül a játékeret, mikor a csapato kivonultak a pályára. A hat-száz nézőnek legalább fele sárvári. Igazi ragadó hangulat uralkodik mindenütt. Mindkét tábor bízik a győzelemben. A mi véleményünk: győzőn a jobbik. Tudás, lelkesedés és nem durvaság, figyelemzetlenség alapján. Hisz-szük, hogy nem csudától a nézőközönség. Varga elragadtatás-tól eltekintve, izellőt kapott a tiszta, lértias sportból...

CVSE: Kéri — Vadász, Varga — Kiss, Simon, Vajda — Ágoston, Békéni, Puklér, Németh, Budaí.

SLE: Varga — Sándor, Puklér II. — Szanyi, Pintér, Ács — Kregál, Horváth, Fülöp, Bíró, Novotni.

A CVSE lép fel tamadlag, de a sárvári védelem jól működik. Mindkét csapat játékosai idege-sek s így nem csoda, hogy nem alakul ki szép játék. Egyre sür-ösödnek a CVSE támadások, aminek a 22. percben megis van az eredménye. Puklér fejésével szemben Varga tetelében (1:0). Az egyenlítés nem várat magára sokáig. A 24. percben Novotni labdáját Bíró a háloba juttatja (1:1). Mindkét részről meg van a kezdeményezés. A CVSE-nél kü-lönbösen Németh—Budaí szárny van elemében. A 30. percben Sándor lyukat rug s ez elég Budaínak, hogy a vezetést megsze-rézze (2:1). Egyik sárvári táma-dóznál Kregál és Varga „összetűkötik”. Rövid ápolás után Varga tovább játézik. A 35. percben újabb Kregál—Varga „összetűkötés”. Varga megruga Kregált és a játékevezető — igen helyesen — kiállítja. Helyére Vajda megy hátra.

Szünet után mindenki egyen-litet vár a tíz főre csökkent CVSE-vel szemben. Támad is a sárvári csapat, gólt azonban mégis a CVSE ér el. A 2. percben Békéni háromra szaporítja a gól-ok számát. A váratlan gól még nagyobb erőztetést kértetl a CVSE csapatvisz lényegését. S hogy ebben a félórában a sárvári csapat nem kap gólt, azt tisztán szerencsejelenés köszönheti. Puklér egy 11-est kinyújtott. A CVSE a második féldíjében mu-tintott játéka alapján teljes mértékben rászolgált a győzelemre. Jók voltak Németh (a mezőny legjobbjai), Simon, Kiss, Kéri, Budaí és Vajda, illetve Sándor, Bíró és Kregál.

Király jól vezette a mérkőzést. A kemény, lértias játék híve. Békéscsábi Mű.—CVSE 4:2 (0:2)
 Ceľadömölki, Vezette: Koltai.

Március 25-én, csütörtökön játékoztak le a kisorsolt Békéscsábi MÁV—CVSE vasutasokpa mér-taközést. A játék első részében sokat támad a CVSE. A 18. percben Németh, a 23. percben Feu-nyesi a gólszerző.

Szünet után feljön a vendégcsa-pat. A 7. percben mintegy 18 mé-teres szabadrugásból Szilasi javít (1:2). Kéri meg sem kísérli a vé-dést. A 10. perben Palócz Kéri

jóvaltábol kiugyentlt. A váratlan gól megzavarja a CVSE véde-mét. Szabóra nem vigáz sem s így a 17. és 35. percben 4:2-növeli a gólok számát. Ezzel vereséggel CVSE kiesett a további küzdelemből.

Szólunk kell Kériről, akinek kedvelen játéka nagyban hozzá-járt a vereséghez. Az ilyen magatartás nem pályára való. Mégie csak furcsa, hogy a váratlan gól játékosának lelkes játéka lerontas a kapus, hanyag-gával. Jók Kiss, Vadász, Németh, illetve Hodrogi, Kozma, Szabó Szilasi.

Vasárnap Sopronban Játézik a Vasutas

Március 28-án, vasárnap Sopronban, az SVSE II. jórőkől álló csapatához szállítja a sorolá-s CVSE légenységet. Az SVSE II. jelenleg a bajnoki táblázat 9. helyét foglalja el. A papírmunka szerint a 6. helyen álló CVSE-nek győznie kellene. A labdarugó dicső bizonyítványtást éljük. Az utolsók verik az elsőket a saját pályájukon. Ebből láthatjuk, hogy a pályásokon magában nem elég a sikerhez. Alloképességre van szükség. Ha a CVSE kijátézza a mult vasárnapon kímálat, könnyea meglepetést csalnálhat.

Ideháza kelts mérkőzést rendez a Ceľadömölki Levente Egye-sület. Vasárnap délelőtt 1 órakor az Alsócsági LE—CLE II., 3 óra-kor Sárvár II.—CLE I. csapata játézik barátságos mérkőzést. Jö-ező érzéssel tölt el bennünket az a tudat, hogy a Levente Egye-sület megalkotása második csapa-tát, s ezzel megkezdte ama ne-mes munkát, amelyet az úta-pótlás nevelése megkíván. Tamo-gassa a sportközönség ezt az idő-dozatos munkát Ceľadömölki sport-jának nagy ártetele érdekében.

—Gr—

— Elfogták a jánosházi be-törés tetteseit. Lapunk mult szá-mában közöltük, hogy Németh Imre jánosházi gyümölcs és földműveléskeskedő lakasából le-mondottan tettesek 2000 pengót az eladották ideje alatt ellopott. A nyomozás rövid idő alatt eredményre vezetett, mert a szomszédok még a kora esti órákban gyanus egyént láttak órákonal Németh lakása előtt és pontos személyleírás adták a nyomozó közlegének. S kedden a leadott körözés alapján Pápan el is fog-ták a tettest, Gaál Sándor 28 éves aradi amazazó román katonaszökevény személyében. Az elfogott kihalgatása során beismertte, hogy többször meg-fordult Németh Imre lakásában s ismerős a helyi viszonyokkal. Elfogottáskor már csak 500 P készpénzt találtak nála, a többi mulasztásra és ruhavásárlásra fordította, de miután a környékes sok hasonló betöréstörtént azok gyanus körülmeny merült fel ellene a nyomozás tovább folyik teljes lendülettel. A csendőrség leleirtoztatta és átadta a büntőgy hatóságoknak.

Támogasd Jajtatáit! — Széldő üzletben nem vásárolj!

CELEDÖMÖLKI HIRLAP
 Hírmondó
 A Tiszta Hírmondó Hírszerkesztője B. P. T. T.
 Tiszta Hírmondó
 Lapunkat csütörtök délutén 12 órakor Tiszta Hírmondó Hírszerkesztője, Ceľadömölki.